

Földes Gyula Gyerekkorában

Ez én vagyok olyan kétévesen. A kép a pesterzsébeti Apolló műteremben készült. Amikor kicsi voltam, gyereklány foglalkozott velem, mert anyám dolgozott. A gyereklányunkat úgy hívták, hogy Bukó Ilonka. Főleg velünk [Földes Gyulával és bátyjával, Bandival] foglalkozott, de házimunkát is végzett. Úgy került Pestre, hogy a szülei felküldték egy rokonukhoz, itt könnyebben tud majd megélni. Középfülgyulladásra lett, amit nem kezeltek kellőképpen, így a Pesti Izraelita Hitközség

Alapítvány közkórházába, a Szabolcs utcába került operációra. Nem volt persze zsidó, de a zsidó kórházban feküdtek keresztények is, nem is kevesen. Nálunk lakott 1943-ig, amikor is a Giza nénivel [anyja húga] valamin összeveszték, s akkor elment. Vénlány volt. Valami történhetett vele, amiről soha nem beszélt, 1944--1945-ben, az ostrom ideje alatt. Az oroszokkal valami balhé adódott. [Talán, mint oly sok magyar nőt, őt is megerőszakolták az orosz katonák. -- A szerk.] 1946-ban visszajött, de már nem mint alkalmazott. Anyám igazolta neki, hogy gyermekgondozással foglalkozott, meg valami iskolát is végeztetett vele, s akkor csecsemőgondozó lett a Vas utcai kórházban, onnan is ment nyugdíjba. Lett lakása, és majdnem minden nap jött hozzánk látogatóba.